

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(21 januari 2004)*

De communautaire regeling voor de zalmvisserij in de Oostzee omvat naast totaal toegestane vangsten (TAC's) en quota ook technische maatregelen om een duurzaam gebruik van de betrokken bestanden te garanderen. Zoals in het kader van het gemeenschappelijk visserijbeleid algemeen gebruikelijk is, baseert de Commissie haar voorstellen voor die TAC's en vangstquota op wetenschappelijke adviezen. De Commissie is van mening dat, doordat zo te werk wordt gegaan, de bestaande regulering van de visserij het ons inderdaad mogelijk zal maken om de visbestanden in stand te houden.

De toewijzing van de quota aan de individuele lidstaten is gebaseerd op het concept van de relatieve stabiliteit, dat een van de hoofdelementen van het gemeenschappelijk visserijbeleid is — zie artikel 20, lid 1, van Verordening (EG) nr. 2371/2002 van de Raad⁽¹⁾. Op het niveau van de Internationale Visserijcommissie voor de Oostzee (IBSFC) echter zou Resolutie nr. XIX, die in 2002 is aangenomen in het kader van het Actieplan voor zalm 1997-2010, in de toekomst kunnen leiden tot enkele veranderingen in de richting die door het geachte parlementslid wordt voorgesteld. In de genoemde resolutie is bepaald dat de IBSFC zal beslissen over extra mogelijkheden voor de visserij op overtollige uitgezette kweekzalm en dat die vangstmogelijkheden aan de partijen zullen worden toegewezen in verhouding tot de door hen uitgezette „smolt”. Op te merken valt voorts dat de betrokken partij deze extra vangstmogelijkheden slechts zal kunnen gebruiken indien zij bewijst in staat te zijn om uitsluitend kweekzalm te vangen door op de extra hoeveelheden te vissen in begrensde gebieden waar alleen uitgezette kweekzalm voorkomt, en door deel te nemen aan een programma om bij alle kweekzalm de vetvin af te knippen zodat kweekzalm kan worden onderscheiden van wilde zalm. Doel van deze nieuwe bevissingsstrategie is over te schakelen van visserij op gemengde bestanden van wilde en kweekzalm naar visserij die zich hoofdzakelijk toespitst op populaties van kweekzalm.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 2371/2002 van de Raad van 20 december 2002 inzake de instandhouding en de duurzame exploitatie van de visbestanden in het kader van het gemeenschappelijk visserijbeleid, PB L 358 van 31.12.2002.

(2004/C 78 E/0890)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3616/03**van Esko Seppänen (GUE/NGL) aan de Commissie***(5 december 2003)*

Betreft: Vaststelling van de visserijquota voor de nieuwe lidstaten

Hoe is de Commissie van plan bij de toetreding van de nieuwe lidstaten adequate visserijquota vast te stellen voor de Baltische Zee en is het in samenhang met deze quota mogelijk voor de nieuwe landen bijvoorbeeld te voorzien in de verplichting tot het uitzetten van zalm?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(21 januari 2004)*

De procentuele aandelen in het kader van de relatieve stabiliteit voor de eerste toewijzing van vangstquota aan de nieuwe lidstaten, zijn vastgesteld in de bijlage bij de Toetredingsakte. Voor de Oostzee zijn de procentuele aandelen in de toewijzing gebaseerd op de courante praktijk in de Internationale Visserijcommissie voor de Oostzee (IBSFC). De totaal toegestane vangsten (TACs) voor de Oostzee in 2004 werden overeengekomen in de jaarvergadering van de IBSFC in september-oktober 2003 en de uitkomsten daarvan zijn omgezet in de communautaire wetgeving door middel van de TAC- en quotaverordening voor 2004.

Wat het uitzetten van zalm betreft, bevat de communautaire wetgeving momenteel geen enkele verplichting voor de lidstaten en dus zullen er ook geen verplichtingen zijn voor de nieuwe lidstaten. Op IBSFC-niveau evenwel, waarbij alle aan de Oostzee gelegen nieuwe lidstaten zijn betrokken, bestaat er een reeks Aanbevelingen met betrekking tot het Actieplan voor zalm 1997-2010, waarin is bepaald dat „zal worden gezorgd voor nieuwe populaties van wilde zalm in potentiële zalmrivieren”.